

**PSIHOANALITIČNA DIAGNOSTIKA IN PSIHOPATOLOGIJA, dr. Urška Battelino:**

»Moj angleški kolega, ki prakticira psihoterapijo na Japonskem, je v enem od najinih pogovorov dejal, da je psihoanaliza preživeta in namenjena samo še bogatim ljudem, ki pa nimajo posebnih težav. V tem hitrem svetu, polnemu sprememb se včasih lahko zazdi, da je psihoanaliza res preživeta in so novi pristopi bolj aplikabilni za določeno psihopatologijo, pa vendarle kot psihoanalitični psihoterapevt v klinični praksi vedno znova ugotavljam uporabnost psihoanalize, predvsem pri odkrivanju, ozaveščanju in predelovanju vzrokov, ki se skrivajo za simptomi, katere pacient prinaša.

Poznavanje psihoanalitične teorije ter integracija le te v prakso nam kot terapevtom odpira področja očem nevidna, daje nam vpogled v nezavedno dinamiko in alkimijo branja simptomov ter razumevanja simbolov. Kot supervizorka terapevtom drugih pristopov večkrat opažam, da manjko psihoanalitičnega razumevanja in povezovanja nemalokrat zakrije nezavedno dinamiko, o kateri slikovito pripovedujejo simptomi pacienta.

Osnove psihoanalitične diagnostike in psihopatologije so lahko terapevtu dragocen inštrument za prepoznavanje, kaj se dogaja »za simptomi« in kaj sami simptomi pripovedujejo.

Cilj poglobljene psihoterapije za pacienta je doseganje kreativnosti in je lahko dosežena, ko se simptomi umaknejo, takrat govorimo o zdravju. Zdrav človek ni samo človek brez simptomov, zdrav človek je kreativen.«